

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Urtos/3/2016                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 2016898344                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.06.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Juraj Kliment            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:2016898344.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci odsúdenej I. E. pre zločin vydierania v štádiu pokusu podľa § 175 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ v spojení s § 21 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 27. júna 2016 v Bratislave o sťažnosti odsúdenej I. E. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. apríla 2016, sp. zn. 3 Ntc 5/2016, rozhodol

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdenej I. E. s a z a m i e t a .

### Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdenej I. E. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Trest odňatia slobody si odsúdená vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra na základe rozsudku krajského súdu z 13. januára 2015, sp. zn. 6 Ntc 12/2014, ktorým bolo podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 344/2012 Z. z. (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodnuté, že rozsudok Krajského súdu v Brne z 24. mája 2013, sp. zn. 53 T 1/2013, v spojení s uznesením Vrchného súdu Olomouc zo 6. novembra 2013, sp. zn. 3 To 103/2013, sa uznáva a zvyšok nepodmiennečného súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 6 (šiest') mesiacov sa na území Slovenskej republiky vykoná.

V napadnutom uznesení krajský súd vysvetlil, že podľa slovenskej právnej úpravy možno skutky, za ktoré bola odsúdená uznaná vinnou subsumovať pod obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 a ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s trestnou sadzbou vo výmere 10 - 20 rokov a obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. s trestnou sadzbou vo výmere 10 - 15 rokov. V zmysle § 67 ods. 1 Tr. zák. tak odsúdená I. E. môže byť podmiennečne prepustená najskôr po vykonaní troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Kedže odsúdená tri štvrtiny uloženého trestu v čase podania žiadosti nevykonala (stane sa tak až 17. januára 2019), nebola splnená formálna podmienka pre jej podmiennečné prepustenie. Z tohto dôvodu súd k skúmaniu existencie materiálnej podmienky ani nepristúpil.

Proti tomuto uzneseniu 17. mája 2016 podala odsúdená I. E. sťažnosť a žiadala, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu prehodnotil. K sťažnosti pripojila kópiu predvolania k verejnému zasadnutiu pred Krajským súdom v Ústí nad Labem z 25. septembra 2014 a dôvodila, že v Českej republike boli predmetné skutky kvalifikované ako zločin, na základe čoho mala byť prepustená po vykonaní dvoch tretín trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdená podala sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel pritom k záveru, že táto nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie, vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2, okrem osoby odsúdennej na doživotie, môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Z vyššie citovaných ustanovení plynie, že pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdená kumulatívne splnila dve podmienky. Formálnu - vykonala trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu - plnením svojich povinností a svojím správaním preukázala polepšenie a možno od nej očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Už vo vzťahu k prvej z týchto podmienok - formálnej, najvyšší súd konštatuje, že táto nie je splnená.

Krajský súd však pochybil, keď s poukazom na § 519 ods. 1 Tr. por. dospel k záveru, že pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení osôb, ktoré vykonávajú trest na území Slovenskej republiky na základe predtým uznaného cudzieho rozhodnutia je (a priori) rozhodná právna kvalifikácia skutku ako prečinu, zločinu a obzvlášť závažného zločinu podľa osobitnej časti slovenského Trestného zákona. Takýto záver je v rozpore s uznesením najvyššieho súdu z 8. septembra 2015, sp. zn. 2 Urtost 1/2015 (zverejneným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016), podľa ktorého:

„Z hľadiska posúdenia dotknutého trestného činu ako prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu vo vzťahu k podmienke výkonu určitej časti trestu pri podmiennečnom prepustení (§ 66, § 67 Tr. zák.) je rozhodujúca právna kvalifikácia podľa cudzieho rozhodnutia (a týmto rozhodnutím kvalifikačne použitého zákona iného štátu), ktoré bolo uznané príslušným súdom Slovenskej republiky, a to z hľadiska kritérií uvedených v § 10 a v § 11 Tr. zák. (forma zavinenia a trestná sadzba trestu odňatia slobody). Ak však súd upravil (znížil) trvanie trestu postupom podľa § 17 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. v znení zákona č. 344/2012 Z. z. alebo postupom podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku, pri kategorizácii trestného činu je rozhodujúca trestná sadzba spojená s použitým ustanovením osobitnej časti Trestného zákona.“

Kedže k spomínanej úprave uloženého trestu uznávajúcim rozsudkom krajského súdu z 13. januára

2015, sp. zn. 6 Ntc 12/2014, nedošlo, pri posudzovaní skutku (resp. skutkov) odsúdenej ako prečinu, zločinu, alebo obzvlášť závažného zločinu, je treba vychádzať z trestných sadzieb uvedených v osobitnej časti českého Trestného zákona.

Po preskúmaní spisového materiálu najvyšší súd zistil, že odsúdená I. E. bola vyššie uvedenými rozhodnutiami uznaná vinnou za skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin vydierania v štádiu pokusu podľa § 175 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/ v spojení s § 21 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky s trestnou sadzbou vo výmere 5 - 12 rokov, pričom súhrnný trest jej bol uložený aj za zbíhajúce trestné činy, (za ktoré bola odsúdená rozsudkom Krajského súdu v Brne z 16. novembra 2011, sp. zn. 53 T 3/2011, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo 7. marca 2012, sp. zn. 5 To 26/2012) lúpeže v štádiu pokusu podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 Trestného zákona Českej republiky s trestnou sadzbou vo výmere 8 - 15 rokov a neoprávneného obstarania, falšovania a pozmenenia platobného prostriedku podľa § 234 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona Českej republiky s trestnou sadzbou vo výmere 5 - 10 rokov.

Z uvedených trestných sadzieb je zrejmé, že vo všetkých troch prípadoch ide podľa § 11 ods. 1 Tr. zák. o zločin a nie, ako to uviedol krajský súd, o obzvlášť závažný zločin podľa § 11 ods. 3 Tr. zák. Na základe tohto, vychádzajúc z citovaného uznesenia najvyššieho súdu, formálna podmienka pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bude v prípade odsúdenej I. E. naplnená po tom, ako si podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. vykoná dve tretiny uloženého trestu.

K tomuto však do dnešného dňa nedošlo. Odsúdená nastúpila na území Slovenskej republiky výkon trestu odňatia slobody 16. apríla 2015 s tým, že krajský súd jej uznesením z 21. apríla 2015, sp. zn. 6 Ntc 12/2014 v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. do výkonu trestu započítal dobu strávenú vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody v cudzine a dobu jej prevozu na územie Slovenskej republiky. Celkovo odsúdenej do výkonu trestu odňatia slobody započítal obdobie od 2. júna 2010 až 15. apríla 2015.

Keďže dve tretiny uloženého trestu (vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov) si odsúdená I. E. vykoná až 2. februára 2018, formálnu podmienku pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. nespĺňa.

S ohľadom na vyššie uvedené okolnosti (napriek pochybeniu krajského súdu, odsúdená formálnu podmienku pre podmienené prepustenie nespĺňa) najvyšší súd nepovažoval sťažnosť odsúdenej I. E. za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.